

A lőterekről

A lőterekről ha szeretnénk pár gondolatot összefoglalásképp elmondani , nagyon kevés olyan feltételről kell beszámolnunk, amelynek egy lőtér meg kell hogy feleljen. A legfontosabb természetesen , hogy feleljen meg az aktuális rendeleteknek...elsősorban a környezetbe való beilleszkedését illetően . Nem felelhet meg az a lőtér az elvárásoknak , mely zavarja a körülötte élőket , ne adj isten veszélyezteti az arra járókat vagy munkát végzőket . Talán ez az egyetlen olyan kritérium , amely mellett csupa olyat lehet felsorolni , amelyek már csak egy-egy hely különlegességét, a korongvadászat vagy bármilyen egyszerű koronglövészet gyakorlására való alkalmasságát vagy „alkalmasabbságát” hivatott támogatni . Azok a lőterek amelyek kellő méretű területtel rendelkeznek (3-5 ha, vagy nagyobb) , ahol sok - lehetőleg automata - korongdobó gép van elhelyezve/beépítve , azok a lőterek biztosan előbb-utóbb odavonzanak lövőket...és kialakulhat egy bázis , aki „eltarthatja” a lőteret...majd létrehozhat egy klubot-egyesületet....

Mégis mitől lehet egyik lőtér kedveltebb a másiknál , mi az , ami talán napjainkra kezd körvonalazódni részint az elvárások , részint a lehetőségek oldalán . Nem tudnám egyetlen szóval , vagy több különálló szóval és fogalommal meghatározni , ez egy halmaz lenne . Kiindulva abból az alaphelyzetből , hogy az emberek – vadászok , vadászjelöltek , vadász-csemeték , sörétlövők – minden bizonnyal mindannyian azért (is) mennek el egy lőtérré lőni , hogy eredményesek legyenek . Azt szeretnék legtöbbször , hogy találják el a korongok többségét , egyre többet , azután mind kevesebbet duplázzanak ...és nem sokkal később kezdjék el magyarázni – sőt tanítani a kezdőbbeknek - a találat szempontjából „legfontosabb szempontokat”...a lila hüvelyű töltény, a valamilyen márkájú puska , a „négyzesebbs mellény” , meg a „kapásból odalöttem és tört...” nyilvánvaló igazságait . Ezek mind igaz történetek , de talán ideje lenne egy kicsit más irányból megközelíteni a témát .

A lőterek azon kívül hogy biztosítják a biztonságos lövészet lehetőségét , egyfajta szakmai műhelyé kellene válniuk ! A lőterek alapvetően arra kellene hogy létesüljenek , hogy egy elméletben és gyakorlatban is képzett ember – szakember – szakmai munkájára és tapasztalatára alapozva teremtsenek bázist a biztonságos és eredményes – használható – lőtudás elsajátításához ! Ehhez természetesen és mindenek előtt a szakemberek kellene ! Ma Magyarországon rendkívül szerénynek mondható azon szakemberek száma , akik a valóságban is rendelkeznek kellő elméleti háttérrel a gyakorlati képzéshez ...mégis sokan „oktatnak” , sőt írnak is arról , amiről a diplomájuk nem is szól ...!Természetesen ez sem probléma , mert nem a papír a lényeg ...és akinek az oktatása legfeljebb elméletben képes darabokra törni a korongot , annak valószínűleg hamarosan elfogynak a tanulói ! A lőtereken mindenképpen szükséges valaki , aki a szükséges instrukciókat meg tudja adni ahhoz , ha egy korong „nem akar eltörni” , és ez az ember az INSTRUKTOR . Neki kell(ene) meglátni a tehetséget , a „hibát” , javaslatot tenni a lövő egyéniségéhez leginkább alkalmas és eredményesebb technikára ...és dicsérni az eredményt ! Ahhoz hogy ez a lehető legkönnyebben sikerülhessen , és az instruktor dolga is könnyebb legyen , célszerű először a fegyver alkalmasságáról is meggyőződni ... A lőtereken jó lenne , ha mindenütt kialakításra kerülne egy úgynevezett „belövőfal” . Ez a lehetőleg fehérre meszelt legalább 2 X 2 m-es acéllemez közepén egy 6 – 9 cm átmérőjű lyukkal megfelelőképp elhelyezve lehetőséget ad arra , hogy mintegy 20 – 25m –ről rálőve a falra egy szakember számára megfelelő információkat kaphat a fegyver és tulajdonosa/használója „viszonyáról” .

A legtöbb hazai lőtéren legalább 4 épített pálya működik , és 10 – 30 automata korongdobó gép mindenütt rendelkezésre áll . Szinte minden komolyabb helyen van torony , ahonnan lehet szép magas , íves korongokat dobni , amely talán leginkább vadásziasá teheti a lövészetet . A bolygó , vagy amerikai trap fontos kelléke a lőtérek , mivel ezzel a géppel szinte mindent

lehet gyakorolni , ami a sörétlövészetben előfordulhat ....és ami a legfontosabb talán , hogy a vadászatainkon , ahol legtöbbször a kutyás bokrászat a vadászati mód , hasonlóképpen a lábunk alól kel a vad .

Az pedig már az önbecsülésünkön és a folyamatosan csiszolódó lőtudásunkon múlik , mennyire távolodunk el a trap- bunkertől , és mennyi idő kell hogy elteljen ahhoz hogy rájöjjünk : nem a korong volt a gyorsabb , ha találat nélkül elrepült a lövésünket követően . Gyakorlatilag egyetlen fixen elhelyezett korongdobó gép elegendő ahhoz , hogy számtalan pozícióból körbejárva a gépet megtanuljunk célra emelni/tartani , megérezzük azt a belső ritmust , amelyet később sem nélkülözhetünk a lövészetek-vadászataink végrehajtása során . Nyilván lehetne hosszú fejtegetésekbe bocsátkozni a tekintetben , hogy a lőtereken mi a legfontosabb , minek kellene még rendelkezésre állni , mi az ami nélkül nem lőtér a lőtér . Én a felsorolást kezdeném a megfelelő minőségű és kiépítettségű úttal , a kultúrált mellékhelyiséggel , az „impozáns” közösségi helyiséggel , a fedett lőállásokkal , a mintára nyírt fűvel és bokorral ....de a legfontosabb szerintem a lőtereken a lövő . A megtanulni akaró, a berögződéseit elfelejteni hajlandó , a számára segítséget nyújtani akaró felé nyitott , az újra és hasznosra fogékony , az idős és gyerekkorú , a meglett férfi és a helyes lány ...akik adják a lőterekhez az „életet” , a vidámságot és a kikapcsolódáshoz azt a társaságot , mely sok egyéb dologra is képes lehet . Számos olyan lőtér van ma Magyarországon , amely látványosan fejlődött az elmúlt évek során , amelyeken kialakult egy bázis , akik sokszor egymás kedvéért mennek le a meghatározott időben a lőterre kicsit gyakorolni .